

майка, тя се обърна към мене:

- А бре, Христо, - и ти Христо, и моят син Христо, - разбира се, че ще ^{би} излъже някой Юда...

А палавата му сестричка се кискате в шепата си...

От тази шега и други подобни, които майката на Христо обичаше, се вижда, че остроумието, духовитостта са родов дар на Измирлиев. Дали в това отношение не е имал привес майчиният му род? Защото чейният брат и вуйчо на Христо, - Владимир Попанастасов е бил поет със значение за времето си.

- Събрали сме се в рода си все поети - вуйчо, бате Тома, аз... На се чудиме, че сме бедни. По-чудно би било, ако бихме били богати.

- Ама и ти по едно време беле се запретнал да ставаш голям търговец...

- Да, да... Продавах сладките на татко, но тези сладките горчеха, защото едва се препитавахме от тях. *Ни е продавал сладки!*

Христо говореше за детството си бегло, както изобщо на юношеска възраст честолюбието не позволява да се връщаме назад... Когато ~~Човек~~ ^{Човек} е на 15-16-17 години, той все гледа да притури някоя година към възрастта си; да мине за по-голям; да ~~се~~ скъса с детството; да не ~~за~~ помня, че и той е бил дете; мъжее се; с нетърпение следи съгъстването на мъха по лицето си. На тази обща юношеска черта се е дължело навярно и нежеланието на Ведбал да говори за детството си. Той гледаше напред!

И все пак, отломки от разговор върху миналото ми спомнят, че Христо е бил влюбен - "Първата ми любов" - в едно куче Болу, с което ски-тал из лозята край Кукуш.

- Приказвах му като на човек, и то сякаш ме разбираше. Бито веднаж не го пипнах с пръст. То ценеше моето от асяне към него. Защото други са го удрили. Бедният Болу! И той стана жертва на войната.

Пак по онова време - "Болувата епоха" - Христо обичал да тананика измислени от него песни, за които си имал и неприятности.

- Веднаж измислих стихове за ^{махленски} ~~Бокалина~~ ^{покажи}. Той ме ^{покажи}: "Ела да ти благодаря..." - Когато се доближих, цопна ме с една метла. Това е първият ми хонорар...

- Пък помниш...

- Защо да не помня? Макар че това беше в детството ми... - каза Христо с резигнация. - Хората помнят до дълбока старост с кого се е бил Палолон, а аз да не помня, че преди 5-6 години ме е бил няко

По-нататък той продължи: